

Ozana Oancea

Foto: Dorlan DELUREANU

Delia VOICU

Spectacol laic al martiriului creștin

Teatrul Național din Craiova sărbătorește Anul Religios 2000 prin prezentarea, în premieră mondială, a unei drame liturgice contemporane. Textul dramatic evocă actul martiric al sfințelor *Perpetua* și *Felicitas* care, împreună cu alți patru tineri creștini, au fost executați la Cartagina, în anul 203.

Gestul uman a două martire, prin frumusețea aspră a sacrificiului, generează mitul. Forța lui vibrează în conștiința spectatorului de astăzi, obligat să se confrunte astfel, cu o experiență exemplară de viață. Legătura cu prezentul este imaginea societății care poartă măștile unui rău permanent, înfățișat, de-a lungul istoriei, în forme schimbate.

Demersul literar (scenariul dramatic semnat de regizorul Tudor Chirilă), care reunește scrieri din perioada de început a creștinismului, subliniază opoziția dintre Împărăția Cezarului și Împărăția lui Dumnezeu. Opțiunea pentru credință este de o radicalitate totală. Urmându-și destinul, cele două eroine reușesc să își învingă fragilitatea condiției.

Perpetua (Ozana Oancea) este mulțumită să nască înainte de a se dăruia pătimirii, respectând, astfel, exigențele celor două lumi. *Felicitas* (Mirela Cioabă) este nevoită și ea să renunțe la copil, luat în grijă de tatăl ei, libertatea absolută fiind elementul indispensabil al vocației spirituale. Neavând acces la misterul sacru, părintele ei (Valer Dellakeza) eșuează în dorința de a o salva. Victima este, însă, tot el, nevoit să trăiască într-o lume a crimei. Ozana Oancea transfigurează cu sensibilitate durerea maternă, impresionând și prin tandrețea relației cu tatăl. Decorul lui Viorel Penișoară-Stegaru sugerează un amfiteatru roman (sediul al penitenței) și, totodată, interiorul unei biserici, cu firda, locuite

Foto: Dorian DELUREANU

de personaje sfinte. Cele trei *Marii* (Geni Macsim, Petra Zurba și Ramona Comșa) topesc, prin simpla lor ivire sau prin cântul lor, ostilitatea spațiului. Închisoarea devine loc al ceremonialului. Natașa Raab, în rolul *Ermitului din Cartagina*, amplifică simbolul sufletului care arde în credință, intonând, în registru grav, *Psalmii* lui David (în limba ebraică). Performanța ei muzicală tulbură prin calitatea nuanțării și prin surprinzătoarele ei virtuți vocale.

Actorii Robert Leoveanu, Valentin Mihali, Adrian Andone, Marian Politic, Angel Rababoc, Theodor Marinescu, Ion Colan redau umanitatea și autenticitatea poveștii. Lirismul și desfășurarea

epică nu sunt însă contrapunctate de un specific teatral în măsură să facă reprezentarea incitantă la nivelul receptării. Participarea spectatorului, condiționată de propria-i atitudine în fața subiectului, se limitează la ascultarea cuvintelor emoționante rostite sau cântate pe scenă.

În montarea lui Tudor Chirilă, finalul capătă o rezolvare simbolică: aruncați fiarelor, martirii sunt, de fapt, uciși de cruzimea semenilor. În fața soclurilor cu animale de ghips antropomorfizate, care amintesc de idoliile malefici ai puterii, eroii, străpunși de sulițele călăilor, își dau sufletul cu zâmbetul împăcării și al iertării pe chip.